

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6SŽk/5/2019
Identifikačné číslo spisu: 6017200697
Dátum vydania rozhodnutia: 20.05.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Erika Čanádyová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:6017200697.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Čanádyovej a z členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Moniky Válašikovej, PhD. , v právnej veci žalobcu (sťažovateľ): 1/ Hillside (Sports) LP, so sídlom Unit 1.1, First Floor, Waterport Place, Europort Avenue 2, Gibraltár, 2/ Hillside (Gaming) LP, so sídlom Unit 1.1, First Floor, Waterport Place, 2 Europort Avenue 2, Gibraltár, obaja zast. advokátom JUDr. Lukášom Kišeľakom, so sídlom Jarková č. 63, Prešov, IČO: 42 083 591, proti žalovanému: Úrad pre reguláciu hazardných hier, so sídlom Štefanovičova 2968/5, Bratislava, IČO: 52 265 021 (pôvodne Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná č 63, Banská Bystrica, IČO: 42 499 500), o žalobe proti inému zásahu orgánu verejnej správy, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23Sa/14/2017-74 zo dňa 28. júna 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23Sa/14/2017-74 zo dňa 28. júna 2018 z rušuje a vec vracia krajskému súdu na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „správny súd“ alebo „krajský súd“) uznesením č.k. 23Sa/14/2017-74 zo dňa 28. júna 2018 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“) podľa § 98 ods. 1 písm. g/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) odmietol žalobu proti inému zásahu orgánu verejnej správy podľa § 252 a nasl. SSP. Namietaný zásah mal spočívať v zaradení žalobcov, webových sídiel (www.188-sb.com ; www.game-365.com ; www.365-288.com ; www.38-365365.com ; www.36500365.com ; www.188sb.com ; www.288sb.com ; www.188563.com), čísla účtu O.:G. BIC: T. a obsahu poskytnutej zakázanej ponuky na zoznam zakázaných webových sídiel zverejnený na webovom sídle žalovaného. Správny súd súčasne nevyhovел návrhu žalobcov na prerušenie konania podľa § 100 ods. 1 písm. c/ SSP a žiadnemu z účastníkov konania podľa § 170 SSP nepriznal právo na náhradu trov konania.

2. V napadnutom uznesení správny súd poukazuje na § 2 ods. 1, § 3 ods. 1 písm. e/, § 4, § 6 ods. 1, §

252 ods. 1, § 254 a § 255 SSP a ustanovenia § 11, § 13, §15b zákona č. 171/2005 Z.z. o hazardných hrách (ďalej len „zákon o HH“) dospel k záveru, že žalovaný nekonal ako orgán verejnej správy, pretože konal ako orgán dozoru nad poskytovaním zakázaných ponúk v zmysle § 11, § 15b zákona o HH, v zmysle všeobecných zásad výkonu dozoru upravených v § 13 zákona o HH, teda nebol naplnený pojmový znak „iného zásahu orgánu verejnej správy“, proti ktorému sa možno brániť žalobou v zmysle § 252 a nasl. SSP.

3. Správny súd ďalej v napadnutom rozhodnutí dôvodil, že predmet súdneho prieskumu v správnom súdnom konaní je determinovaný účelom správneho súdnictva, ktorým je poskytovanie ochrany právam alebo právom chráneným záujmom fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Podstatou a účelom konania o žalobe proti inému zásahu orgánu verejnej správy je domáhať sa prostredníctvom žaloby odstránenia iného zásahu orgánu verejnej správy (žalovaného), ktorý ho vykonal. V danom prípade sa podľa neho nejednalo o faktický postup vykonaný pri plnení úloh v oblasti verejnej správy, ale o osobitné úkony, konanie normatívne upravené v druhej hlave zákona o HH, ako dozor v § 11 až § 15b. Preto žalobcovia nemohli byť konaním žalovaného dotknutí na svojich právach ako účastníci administratívneho konania, čím nespĺňali základný predpoklad pre podanie žaloby. Žalobcovia nemali aktívnu legitimáciu na podanie žaloby. Nedošlo podľa krajského súdu ani k porušeniu základného princípu správneho súdnictva vymedzeného v § 5 ods. 2 SSP, lebo sa nejednalo o administratívne konanie.

4. V odôvodnení napadnutého uznesenia krajský súd ďalej konštatoval, že konkrétnym predmetom súdneho prieskumu v rámci správneho súdneho konania v zmysle § 6 SSP sú rozhodnutia orgánu verejnej správy, opatrenia orgánu verejnej správy, posudzovanie nečinnosti a iného zásahu orgánu verejnej správy a ďalšie veci upravené SSP a dospel k záveru, že mu neprináleží posudzovať zákonnosť rozhodnutí súdu (príkazu sudcu v zmysle § 15b ods. 7, 8 zákona o HH) a ani úkonov iných orgánov dozoru, ktoré vedú k takémuto rozhodnutiu. Garanciou správnosti a zákonnosti pri vykonávaní dozoru je podľa neho samotné rozhodnutie - príkaz súdu. Pokiaľ by žalobcovia neboli s ním spokojní, môžu využiť prípustné právne prostriedky obrany, avšak okrem opravného prostriedku, ktorý nie je prípustný. Napokon, súd pred vydaním príkazu podľa § 15b ods. 7 zákona o HH posúdi opodstatnenosť žiadosti Finančného riaditeľstva SR a len v prípade splnenia zákonom stanovených podmienok v zákone o HH, žiadosti vyhovie, t.j. vydá v lehote 7 dní od podania žiadosti príkaz, na základe ktorého je právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá poskytuje elektronické komunikačné siete a elektronické komunikačné služby povinná zamedziť prístup k webovému sídlu, prostredníctvom ktorého sa poskytuje zakázaná ponuka, alebo príkaz na základe, ktorého právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá poskytuje platobné služby je povinná zamedziť vykonaniu platobnej operácie alebo inej platobnej služby v prospech účtu, ktorý používa osoba poskytujúca zakázanú ponuku na účely prijímania vkladu pri poskytovaní zakázanej ponuky. Na vydanie príkazu je príslušný sudca súdu príslušného podľa osobitného predpisu, ktorým je zákon č. 166/2003 Z.z. o ochrane súkromia pred neoprávneným použitím informačno-technických prostriedkov (zákon o ochrane pred odpočúvaním). Z ust. § 4a zákona o ochrane pred odpočúvaním, na použitie ktorého odkazuje ust. § 15b ods. 8 zákona o HH vyplýva, že na rozhodovanie o príkaze je vecne príslušný krajský súd. Zo znenia ust. § 4a ods. 1 a 2 je zrejmé, že rozhodovanie patrí sudcom trestného kolégia. Ak pominú dôvody na vydanie príkazu súdu podľa § 15b ods. 7 zákona o HH, Finančné riaditeľstvo SR môže požiadať príslušný súd o jeho zrušenie (§ 15b ods. 14 tohto zákona). Je to jediný zákonom stanovený dôvod a spôsob zrušenia príkazu. Podľa názoru správneho súdu, nemôže sa tak stať na základe rozhodnutia správneho súdu, ktorým by bola uložená povinnosť Finančnému riaditeľstvu SR požiadať o jeho zrušenie. Posúdenie toho, či pretrvávajú dôvody pre vydanie príkazu alebo už pominuli, patrí do kompetencie Finančného riaditeľstva SR, a nie správneho súdu. Zistenia v tomto smere súvisia s vykonávaním štátneho dozoru. O tom, či skutočne pominuli dôvody pre vydanie príkazu, rozhoduje na žiadosť Finančného riaditeľstva SR, ako príslušný súd ten súd, ktorý príkaz vydal, a to po porovnaní pomerov (okolností) z akých vychádzal pri vydávaní príkazu s pomermi novými odôvodňujúcimi jeho zrušenie.

5. Novelizácia zákona o hazardných hrách, vykonaná zákonom č. 386/2016 Z.z. sledovala ochranu spotrebiteľa, prevenciu kriminality, skvalitnenie výkonu dozoru a ochranu prevádzkovateľov s udelenou

licenciou a hráčov pred nelegálnymi prevádzkovateľmi prenikajúcimi na slovenský trh, ktorí nerešpektujú platnú slovenskú právnu úpravu pre oblasť podnikania vo sfére hazardných hier, čo vedie k ich nerovnakému postaveniu na trhu (majú konkurenčnú výhodu voči licencovaným subjektom). Regulácia podnikania v oblasti hazardných hier v podstate nie je doteraz v rámci EÚ harmonizovaná. Judikatúra Súdneho dvora EÚ, na ktorú poukázal aj žalovaný pripúšťa také nastavenie obmedzení v oblasti hazardných hier, ktoré je odôvodniteľné existenciou dostatočne silných dôvodov verejného záujmu, a to najmä ochrana verejného poriadku, ochrana spotrebiteľa, prevencia kriminality, ochrana verejnej morálky, individuálny prístup k stanoveniu požiadaviek na ochranu hráčov a spoločenského poriadku. Novelou boli prijaté opatrenia na reguláciu nelegálneho prevádzkovania hazardných hier v on-line prostredí zlučiteľné s právom Európskej únie. Je zrejmé, že inštitút zákazu cezhraničného hrania, princípy vydávania a udeľovania licencií štátneho dozoru, štátneho monopolu, princípy ochrany hráča a predchádzania podvodom pri prevádzkovaní hazardných hier boli v právnej úprave zakotvené aj pred prijatím zákona č. 386/2016 Z.z.

6. Podľa správneho súdu v danom prípade Finančné riaditeľstvo SR vykonávalo pôsobnosť v rámci právnej úpravy, ktorá má bližšie k právnej úprave trestného práva, ktoré je odlišným právnym odvetvím verejného práva oproti správnomu právu, aplikovanému v oblasti verejnej správy, v rámci ktorého je vymedzená právomoc správnych súdov. Pri zabezpečovaní vykonávania dozoru nad poskytovaním zakázaných ponúk (§ 15b zákona o HH) nie je žalovaný orgánom verejnej správy v zmysle § 4 SSP. Žalovaného nemožno považovať ani za správny orgán, ktorého legálna definícia je obsiahnutá v § 1 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. správneho poriadku. Navyše, na výkon dozoru podľa zákona o hazardných hrách sa všeobecný predpis o správnom konaní nevzťahuje (§ 57 ods. 2 písm. f/ zákona o HH). Ustanovenie § 252 ods. 1 SSP predpokladá zásah zo strany orgánu verejnej správy, proti ktorému je žalobca oprávnený domáhať sa ochrany na súde, ak takýto zásah alebo jeho následky trvajú alebo ak hrozí jeho opakovanie.

7. Správny súd dospel k záveru, že ak žalovaný nekoná ako orgán verejnej správy a výkon dozoru nad poskytovaním zakázaných ponúk nemožno považovať za iný zásah orgánu verejnej správy, potom výkon dozoru nepodlieha prieskumnej právomoci správnych súdov. V predmetnej veci totiž nejde o úkony orgánu verejnej správy vykonávané v rámci výkonu jeho právomoci v oblasti verejnej správy a preto nie je splnený základný predpoklad pre poskytnutie súdnej ochrany v správnom súdnictve. Vzhľadom na uvedené, správny súd dospel k záveru o neprípustnosti predmetnej žaloby z dôvodu vylúčenia súdneho prieskumu vykonávaných úkonov Finančného riaditeľstva SR v rámci dozoru nad poskytovaním zakázaných ponúk v zmysle § 15b zákona o HH, preto žalobu proti inému zásahu orgánu verejnej správy podľa § 98 ods. 1 písm. g/ SSP odmietol a podľa § 170 písm. a/ SSP rozhodol, že žiaden s účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

II.

Kasačná sťažnosť

8. Proti uzneseniu krajského súdu podali žalobcovia (sťažovatelia) kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. j/ SSP, pretože podľa nich krajský súd pri rozhodovaní porušil zákon tým, že ich žaloba bola nezákonne odmietnutá. Nesúhlasia s tvrdením správneho súdu, že žalovaný v danej veci nekonal ako orgán verejnej správy, poukazujúc na fakt, že SSP nedefinuje pojem verejná správa, preto uplatňovanie citovaných právnych noriem sa musí opierať o taký výklad, ktorý bude rešpektovať základné právo žalobcov na súdnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy SR ako aj jeho právo na súdny prieskum zákonnosti rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Právny záver krajského súdu však uvedené popiera. Zaradenie sťažovateľov na zoznam zakázaných ponúk zasahuje do ich práva na ochranu obchodného mena a dobrej povesti, pretože to podľa nich, vzhľadom na verejný charakter zoznamu, vyvoláva u verejnosti dojem, že ich činnosť je nezákonná, či nemorálna a dochádza ním k obmedzeniu práva slobodne poskytovať služby v Únii. Preto nemôže obstať interpretácia procesných pravidiel regulujúcich súdnu ochranu tak, aby im bolo znemožnené domáhať sa uvedených práv súdnou cestou. Sťažovatelia sa nestotožnili s argumentáciou krajského súdu, podľa ktorej je pozitívne rozhodnutie súdu podľa § 15 ods. 7, 8 zákona o HH garanciou zákonnosti ich zaradenia na zoznam zakázaných ponúk.

Krajský súd svojim rozhodnutím pochybil podľa sťažovateľov v tom, že svojim rozhodnutím im zamedzil domáhať sa súdnou cestou ochrany svojich základných práv, ktoré musia byť vždy pod ochranou súdnej moci. Nesúhlasia s tvrdením, že v prípade dozoru žalovaný nekonal ako orgán verejnej správy, pretože dozor je súčasťou verejnej správy. Žalovaný pri výkone dozoru vystupuje ako ochranca verejného záujmu, jednostranne a mocensky, čo je typické pre verejnú správu. Snahu krajského súdu dostať predmetnú kompetenciu žalovaného do pozície trestnoprávných mocenských prostriedkov vnímajú žalobcovia ako vykonštruovanú v snahe vyhnúť sa meritórnemu prejednávaniu žalobných dôvodov. Krajský súd podľa sťažovateľov postupoval striktnie formalisticky, čo materiálny právny štát vylučuje. Podľa sťažovateľov bola ich žaloba nezákonne odmietnutá, preto podľa nich neobstojí ani dôvod nevyhovenia ich návrhu na prerušenie konania postupom podľa § 100 ods. 1 písm. c/ SSP. Z uvedených dôvodov sťažovatelia navrhujú, aby kasačný súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

III.

Vyjadrenie ku kasačnej sťažnosti

9. Ku kasačnej sťažnosti sa vyjadril žalovaný, podľa ktorého sťažovatelia v kasačnej sťažnosti neuviedli žiadne dôvody, ktoré by zakladali nezákonnosť odmietnutia žaloby, stotožňuje sa s právnym posúdením veci krajským súdom, preto navrhol kasačnú sťažnosť zamietnuť ako nedôvodnú.

IV.

Konanie na kasačnom súde

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 SSP a § 444 SSP), oprávnenou osobou na jej podanie (ustanovenie § 442 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná (§ 439 SSP), má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP a § 57 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP, § 441 SSP a § 453 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

11. Kasačný súd z obsahu napadnutého rozhodnutia správneho súdu, správnej žaloby a obsahu súdneho, administratívneho spisu mal preukázané, že k zásahu zo strany žalovaného (Finančného riaditeľstva SR), do práv, ktorých vstúpil úpravou zákona č. 30/2019 Z.z. Úrad pre reguláciu hazardných hier, so sídlom v Bratislave (ďalej len „úrad“, aj „žalovaný“), došlo dňa 30.10.2017, kedy stránky žalobcov, č. bankového účtu IBAN: G T.: T (ďalej len „účet“) a obsah poskytovania zakázanej ponuky (ďalej len „obsah ponuky“), boli zaradené do zoznamu zakázaných webových sídiel zverejneného na webovom sídle žalovaného (ďalej len „zoznam“), keď v obsahu ponuky sa uvádza na zozname ako stávkové hry, stolové hry, výherné zariadenia a lotériové hry. Podľa žalobcu zaradenie do zoznamu nie je rozhodnutím podľa zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, preto sa žalobca nemohol proti zaradeniu žalobcu do zoznamu odvolať. Žalobca považoval zaradenie žalobcu do zoznamu za iný zásah orgánu verejnej správy, preto sa zásahovou žalobou domáhal práv, tak ako špecifikoval v správnej žalobe.

12. Správny súd odmietol žalobu postupom podľa § 98 ods. 1 písm. g/ SSP a konštatoval, že žalovaný nekoná ako orgán verejnej správy a výkon dozoru nad poskytovaním zakázaných ponúk, preto nemožno považovať za iný zásah orgánu verejnej správy postup, ktorý v zásahovej žalobe napádal žalobca. Správny súd nemohol tento postup žalovaného považovať za výkon dozoru, ktorý podlieha prieskumnej právomoci správnych súdov, keď nejde zo strany žalovaného o úkony orgánu verejnej správy vykonané v rámci výkonu jeho právomoci v oblasti verejnej správy, čím nie je splnený základný predpoklad pre poskytnutie súdnej ochrany v správnom súdnictve.

13. Žalobca v podanej žalobe konštatoval, že zásah, ktorý započal dňa 30.10.2017 naďalej trvá, trval aj v čase podania správnej žaloby a rozhodovania správneho súdu. Žalobca v kasačnej sťažnosti a rovnako v

správnej žalobe poukazoval, že k zásahu zo strany Finančného riaditeľstva SR došlo na základe právnej úpravy zákona č. 181/2005 Z.z. o hazardných hrách, ktorá s účinnosťou od 01.03.2019 bola nahradená novou právnou úpravou, zákonom č. 30/2019 Z.z., na základe ktorého do práv a povinností finančného riaditeľstva vstúpil úrad.

14. V predmetnej veci bolo potrebné posúdiť či postup Finančného riaditeľstva SR je postupom orgánov verejnej správy, či uvedené orgány konali ako orgány verejnej správy a či je daná kompetencia správnych súdov tento postup preskúmať.

15. Správny súd k záveru, že Finančné riaditeľstvo SR nekonalo ako orgán verejnej správy, vychádza z názoru, že finančné riaditeľstvo pri zabezpečovaní vykonávania dozoru nad poskytovaním zakázaných ponúk (§ 15b zákona o hazardných hrách), nekonalo ako orgán verejnej správy podľa § 4 SSP. Žalovaného nemožno považovať za správny orgán v zmysle § 1 ods. 2 zákona o správnom konaní, keď na výkon dozoru, podľa zákona o hazardných hrách, sa všeobecný predpis o správnom konaní nevzťahuje (§ 57 ods. 2 písm. f/ zákona o hazardných hrách) a keď § 252 ods. 1 SSP predpokladá zásah zo strany orgánu verejnej správy.

16. Kasačný súd poukazuje na právnú úpravu zákona o hazardných hrách č. 171/2005 Z.z. (ďalej len „zákon č. 171/2005 Z.z.“), ktorý platil do 28.02.2019, ktorý v predmete a účele § 1 ods. 1 písm. f/ upravil štátny dozor nad prevádzkovaním hazardných hier, propagovaním hazardných hier a nad súvisiacimi činnosťami v rozsahu vymedzeným týmto zákonom (ďalej len „dozor“).

17. V § 1 ods. 2 vymedzil, že účelom tohto zákona je vo verejnom záujme vytvoriť podmienky na ochranu verejného poriadku pri prevádzkovaní hazardných hier a zabezpečenie spoločenskej kompenzácie rizík vyplývajúcich z prevádzkovania hazardných hier a účasti na nich.

18. V § 2 písm. u/ upravil pojem „poskytovanie zakázanej ponuky“, v § 10 vymedzil pôsobnosť orgánov štátnej správy a obcí v oblasti hazardných hier, v § 10 ods. 1 písm. b/ upravil, že orgánom štátnej správy v oblasti hazardných hier je aj Finančné riaditeľstvo SR, ktorého kompetencia je vymedzená v § 10 ods. 3. V § 11 je upravený dozor, orgány dozoru a ich pôsobnosť, medzi ktoré (orgány dozoru) § 11 ods. 1 písm. a/ patrí aj Finančné riaditeľstvo SR. V § 11 ods. 2 písm. a/ zákonodarca upravil, že Finančné riaditeľstvo SR vykonáva dozor nad poskytovaním zakázaných ponúk.

19. V § 12 sú vymedzené dozorované subjekty, pod písm. a/ sú uvedení prevádzkovatelia hazardných hier. Súčasťou právnej úpravy dozoru v druhej hlave zákona č. 171/2005 Z.z. v § 15b je upravený dozor nad poskytovaním zakázaných ponúk.

20. Nová právna úprava hazardných hier účinná od 01.03.2019 zákonom č. 30/2019 Z.z. upravila v § 1 pôsobnosť zákona, účel zákona v § 2 a v desiatej časti reguláciu hazardných hier. V prvej hlave pôsobnosť orgánov štátnej správy a obcí v oblasti hazardných hier, ktorými v § 75 sú Ministerstvo financií SR a úrad, ktorý je upravený v § 77. V § 77 ods. 9 je vymedzená kompetencia úradu, ktorý pod písm. e/ vykonáva dozor nad dodržiavaním ustanovení tohto zákona, iných súvisiacich všeobecne záväzných právnych predpisov, podmienok prevádzkovania hazardných hier ustanovených v tomto zákone a určených v individuálnej licencií alebo všeobecnej licencií a povinností podľa schváleného herného plánu, vrátane pravidiel hazardnej hry, ktoré sa vzťahujú na dozorované subjekty uvedené v § 80 písm. a/ až c/ <../AppData/Local/Microsoft/Windows/Mama/NSSR/Spisy Dr. Čanadyová/ustanovenie> alebo na ich činnosti, a to formou dozoru na mieste, dozoru na diaľku a vyhládávacej činnosti.

21. V § 80 sú vymedzené dozorované subjekty (obdobne ako v predchádzajúcej právnej úprave) pod písm. a/ prevádzkovateľa hazardných hier a § 81 sú vymedzené všeobecné zásady výkonu dozoru, postup pri dozore na mieste a ďalšie spôsoby vykonávania dozoru, vrátane dozoru nad poskytovaním zakázaných ponúk, ktorý je upravený v § 85.

22. V § 77 ods. 9 písm. c/ je okrem dozoru upravená aj kompetencia úradu vykonávať kontrolu podľa osobitného predpisu, s odkazom na zákon č. 10/1996 Z.z. o kontrole v štátnej správe v znení neskorších predpisov.

23. Z právnej úpravy účinnej do 28.02.2019 Finančné riaditeľstvo SR vykonávalo kompetencie orgánu štátnej správy na úseku pôsobnosti orgánov štátnej správy v oblasti hazardných hier, čo jednoznačne vyplývalo z úpravy zákona č. 171/2005 Z.z. Medzi tieto kompetencie, okrem ukladania sankcií, bolo aj vykonávanie kontroly a vykonávanie dozoru, ktorý v sebe zahŕňal aj dozor nad poskytovaním zakázaných ponúk. Finančné riaditeľstvo SR rozhodovalo o sankciách za prevádzkovanie hazardných hier bez licencie, o odňatí licencie, neudelenie licencie. Všetky uvedené druhy rozhodnutí ako aj iné uvedené v úprave zákona č. 171/2005 Z.z. sa týkali rozhodovania orgánov kontroly a dozoru ako orgánov štátnej správy v oblasti hazardných hier. Aj judikatúra vzťahujúca sa k preskúmaniu rozhodnutí vydaných orgánmi štátnej správy v oblasti hazardných hier, uvedené závery potvrdzuje.

24. Tak ako kontrola (za splnenia zákonných podmienok), aj dozor orgánov verejnej správy je predmetom súdneho prieskumu, pokiaľ kontrolu a dozor vykonávajú orgány štátnej správy. S poukazom na právnu úpravu zákona č. 171/2005 Z.z., postupovalo Finančné riaditeľstvo SR ako orgán štátnej správy, kompetentný v oblasti hazardných hier, s kompetenciami vymedzenými zákonom č. 171/2005 Z.z., keď s účinnosťou od 30.10.2017, stránky bankového účtu a obsahu zakázanej ponuky žalobcov, zaradil žalobcov do zoznamu zakázaných webových sídiel zverejnenom na webovom sídle vtedy Finančného riaditeľstva SR. Vzhľadom na jednoznačnosť právnej úpravy treba poukázať, že kompetencie, podľa zákona č. 171/2005 Z.z., vykonával tento orgán ako orgán štátnej správy v oblasti hazardných hier, kompetentný zákonom vykonávať štátny dozor. Toto postavenie „nemôže zmeniť“ ani úprava § 15b zákona č. 171/2005 Z.z. (úprava v trestných veciach, na ktorú poukazyval aj správny súd), keď Finančné riaditeľstvo SR, ale ani nástupnícky subjekt - úrad, nie sú orgánmi činnými v trestnom konaní, sú orgánmi štátnej správy, ktoré, podľa zákona č. 171/2005 Z.z. a úpravy zákona č. 30/2019, sú orgánmi štátnej správy v oblasti hazardných hier kompetentnými vykonávať štátny dozor a sú orgánmi tohto dozoru.

25. Štátne orgány sú základnou a rozhodujúcou zložkou štátneho mechanizmu, ktoré sú vybavené právomocou, pôsobnosťou (kompetenciou) a štátnomocenským charakterom. Štátny orgán je relatívne samostatná, všeobecne i podľa zákona, jednotka štátu, ktorá je jedinečná podľa právnych noriem a organizačnými zvláštnosťami, je zaradená v určitej sústave, je druhovo ojedinelá alebo mnohopočetná, je zasadená do dvoj či viacstrannom vzťahu/vzťahoch, ktoré na základe zákona môžu mať charakter podradenosti, nadradenosti kontroly, dozoru alebo možnej či povinnej kooperácie. Má svoju vlastnú štruktúru, v ktorej odborný aparát môže byť vybavený rozhodujúcimi právomocami a je jej zákonom prikázaná určitá rozhodovacia právomoc a pôsobnosť, ktorými naplňa funkciu či funkcie štátu. Môžu jej byť pridelené útvary, ktoré majú odborné, realizačné, pomocné, organizačné či iné servisné činnosti, v ktorých samé nerozhodujú. Štátne orgány sú základné a rozhodujúce zložky organizácie štátu, tzv. štátneho mechanizmu, v štátoch by mali byť vždy opísateľné prostredníctvom pôsobnosti, právomoci a štátnomocenského charakteru svojej činnosti. Ide o znaky, ktorými sa štátne orgány odlišujú nielen navzájom, ale aj druhovo od ostatných častí organizácií štátu.

26. Štátny orgán je právnu normou ustanovený subjekt, konajúci v mene štátu, ktorý vydáva najmä všeobecne záväzné predpisy a kontroluje ich plnenie, je zákonom ustanovený subjekt konajúci v mene štátu, je zložka štátneho aparátu vykonávajúca konkrétne funkcie štátu. Medzi typy štátnych orgánov môžeme zahŕňať parlamentné štátne orgány, hlavu štátu, vlády, ako aj orgány štátnej správy a ďalšie orgány ochrany práva a súdne kontrolné dozorné orgány a iné orgány. Všeobecne treba konštatovať, že úkony orgánov verejnej správy pri výkone dohľadových vrchnostenských oprávnení, ktorými je (kontrola, dohľad či dozor) a na ich hmotné zachytené výsledky (protokoly, záznamy či zápisnice) sa v správnom súdnictve nazerá ako na individuálne správne úkony, s charakterom predbežnej povahy, ale aj s možným iným charakterom.

27. Štát disponuje právnym dozorom nad výkonom štátnych orgánov uskutočňovaným spôsobom,

ktorý stanoví zákon.

28. Vzhľadom na úpravu hazardných hier či v právnej úprave účinnej do 28.02.2019 ako aj v súčasnosti, treba konštatovať, že tak Finančné riaditeľstvo SR ako aj úrad, sú orgánmi štátnej správy v oblasti hazardných hier, ktorých kompetencia v oblasti dozoru je právnymi normami upravená zákonom č. 171/2005 Z.z. (do 28.02.2019), ako aj zákonom č. 30/2019 Z.z. Obe právne úpravy predpokladajú štátny dozor nad prevádzkovaním hazardných hier a účelom zákona je úprava hazardných hier v súvislosti s ochranou verejného poriadku pri prevádzkovaní hazardných hier a vytvorenie podmienok na ochranu verejného poriadku vo verejnom záujme. Nie je možné sa stotožniť s právnym názorom správneho súdu, zdôvodneným najmä v bode 35 rozhodnutia správneho súdu, ktorý na základe svojej právnej argumentácie dospel k záveru, že žalovaný nie je orgánom verejnej správy. V danom prípade neobstojí argument správneho súdu, že správny orgán - Finančné riaditeľstvo SR, nemohol konať ako orgán štátnej správy pri výkone dozoru podľa zákona o hazardných hrách, keď na tento zákon sa nevzťahuje všeobecný predpis - zákon o správnom konaní. Táto skutočnosť sama o sebe nemôže byť a nie je dôvodom pre podporu tohto právneho názoru, keď aj na konania upravené osobitnými predpismi, v ktorých je vylúčená aplikácia správneho poriadku, je potrebné aplikovať všeobecné zásady správneho konania. Vyslovený právny názor nemá oporu v právnej úprave zákona o hazardných hrách účinnej do 28.02.2019 aj po 01.03.2019 a dôvody, ktoré vzhliadol správny súd pre vyslovený právny názor, nie sú ani dostatočne argumentačne zdôvodnené v napadnutom rozhodnutí správneho súdu (najmä v bode 35 rozhodnutia). Neobstojí argument, že finančné riaditeľstvo vykonáva pôsobnosť v rámci právnej úpravy, ktorá má bližšie k právnej úprave trestného práva, keď kasačný súd poukazuje, že Finančné riaditeľstvo SR, ani úrad, nie sú orgánmi činnými v trestnom konaní a otázka zaradenia žalobcov do zoznamu zakázaných webových sídiel zverejnenom na webovom sídle žalovaného, v oblasti regulácie hazardných hier, je vecou pôsobnosti orgánov štátnej správy, správnych orgánov upravených v zákone o hazardných hrách. Pokiaľ správny súd poukázal v dôvodoch, ktoré opiera o svoj právny názor, na ust. § 15b zákona č. 171/2005 Z.z., ktorý upravuje dozor nad poskytovaním zakázaných ponúk, kasačný súd konštatuje, že v bode 35 rozhodnutia argumentačne správny súd neodôvodnil, prečo pri postupe, podľa tohto zákonného ustanovenia, nie je Finančné riaditeľstvo SR orgánom verejnej správy v zmysle § 4 SSP, keď práve dozor nad poskytovaním zakázaných ponúk upravený v § 15b zákona č. 171/2005 Z.z. bol systematicky zaradený do druhej hlavy zákona č. 171/2005 Z.z., označenej „dozor“, v ktorom je úprava aj orgánov dozoru, ich pôsobnosti (§ 11), úprava dozorovaných subjektov, spôsobu vykonávania dozoru a medzi inými aj dozorom nad poskytovaním zakázaných ponúk. Ustanovenia o dozore upravené v § 15b zákona č. 171/2005 Z.z. je potrebné vyhľadať v kontexte s predmetom a účelom zákona, úpravou pôsobnosti orgánov štátnej správy a obcí v oblasti hazardných hier. Túto štruktúru úpravy hazardných hier následne prevzala aj nová právna úprava zákon č. 30/2019 Z.z., ktorá orgánmi štátnej správy v oblasti hazardných hier považuje Ministerstvo financií SR a úrad, ktorý vstúpil do práv Finančného riaditeľstva SR aj v prejednávanej veci a ktorý v § 77 má vymedzenú kompetenciu nielen vykonávať kontrolu, ale aj dozor nad dodržiavaním ustanovení tohto zákona (ust. § 77 ods. 9 písm. e/ zákona č. 30/2019 Z.z.), vo väzbe na predmet a účel zákona vymedzený v § 1, § 2 zákona č. 30/2019 Z.z.

29. Kasačný súd musí s prihliadnutím na zásadu kontinuálneho výkonu štátnej moci (čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy SR) zdôrazniť, že doterajšia ustálená judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky chápe takto sformulovaný sťažnostný dôvod zakotvený v § 440 ods. 1 písm. g/ SSP vo vzťahu k meritu prejednávanej veci, t.j. na prvom mieste ako nesprávnu aplikáciu právnej normy (hypotéza ako právny skutkový stav a dispozícia) na riadne zistený faktický skutkový stav vyplývajúci z merita veci, na druhom mieste ako nesprávny výber ustanovenia a v neposlednom rade ako nesprávny výber právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

30. Podľa názoru kasačného súdu, správny súd nesprávne vec právne posúdil, neboli splnené zákonné podmienky pre odmietnutie žaloby ako neprípustnej z dôvodov, ktoré uviedol správny súd. Správny súd

bol povinný pristúpiť k meritórnemu prejednaniu veci v rozsahu žalobných bodov podanej správnej žaloby. Vzhľadom na pochybenie správneho súdu spočívajúce v nesprávnom právnom posúdení veci, kasačný súd postupom podľa § 462 ods. 1 SSP zrušil napadnuté rozhodnutie krajského súdu, z dôvodov § 440 ods. 1 písm. g/ SSP, keď správny súd preskúmaným rozhodnutím znemožnil, realizáciu práv žalobcu na súdny prieskum (§ 440 ods. 1 písm. f/ SSP), preto rozhodnutie správneho súdu zrušil a vec vrátil správneho súdu na ďalšie konanie.

31. Úlohou krajského súdu bude v ďalšom konaní prejednať vec v merite, v rozsahu podanej správnej žaloby, pričom správny súd je právnym názorom kasačného súdu viazaný (§ 469 SSP).

32. Správny súd rozhodne v novom rozhodnutí aj o nároku na náhradu trov kasačného konania podľa § 467 ods. 3 SSP.

33. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta posledná zákona č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.